

Bijlage 3. Behandeling van de adviezen en bezwaren bij het ministerieel besluit tot definitieve bescherming als monument van de voormalige klompenmakerij De Kimpe in Kruiseke (Bazel)

Provincie: Oost-Vlaanderen

Gemeente: Kruiseke, 2de afdeling, sectie A

Objectnummer: 4.01/46013/152.1

Dossinummer: 4.001/46013/112.1

Omschrijving:

Voormalige klompenmakerij De Kimpe, omvattende het ensemble van blokstal, rookoven, vroegere klompenmakerswoning, deels verhard erf met lindeboom en zone voor houtopslag, Daalstraat 91

Mij bekend om gevoegd te worden bij het besluit van heden:

Brussel,

24 JULI 2019

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand,
Buitenlands Beleid, Onroerend Erfgoed en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

1. Adviezen uitgebracht voorafgaand aan de voorlopige bescherming

1.1. Adviezen uitgebracht door de departementen en agentschappen van de beleidsdomeinen Omgeving, MOW en LV

1.1.1. Beleidsdomein Omgeving

Het advies werd gevraagd op 22 juni 2018.

Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) bracht op 27 juni 2018 een gunstig advies uit over de bescherming. Het advies maakt integraal deel uit van het beschermingsdossier.

Het departement noch de overige agentschappen brachten advies uit over de bescherming van het onroerend goed. In uitvoering van artikel 6.1.3 van het Onroerenderfgoeddecreet is het advies bijgevolg gunstig.

Conclusie: Het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit.

1.1.2. Beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken

Het advies werd gevraagd op 22 juni 2018.

Het departement noch de agentschappen brachten advies uit over de bescherming van het onroerend goed. In uitvoering van artikel 6.1.3 van het Onroerenderfgoeddecreet is het advies bijgevolg gunstig.

Conclusie: Het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit.

1.1.3. Beleidsdomein Landbouw en Visserij

Het advies werd gevraagd op 22 juni 2018.

Het departement noch de agentschappen brachten advies uit over de bescherming van het onroerend goed. In uitvoering van artikel 6.1.3 van het Onroerenderfgoeddecreet is het advies bijgevolg gunstig.

Conclusie: Het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit.

1.2. Advies uitgebracht door de betrokken gemeente Kruibeke

Het advies werd gevraagd op 22 juni 2018.

Gemeente Kruibeke

Het college van burgemeester en schepenen bracht op 24 juli 2018 een gunstig advies uit over deze bescherming. Het advies maakt integraal deel uit van het beschermingsdossier.

Behandeling van het advies:

In haar advies overloopt het college van burgemeester en schepenen de aanzet tot de opmaak van dit beschermingsvoorstel, de toegekende erfgoedwaarden en het voorstel van afbakening dat zich beperkt tot de historische gebouwen.

Het college van burgemeester en schepenen formuleert geen opmerkingen of bezwaren, en verleent een gunstig advies.

Conclusie: Het advies heeft geen invloed op het inhoudelijk dossier en het beschermingsbesluit.

1.3. Advies uitgebracht door de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed (VCOE)

Het advies werd gevraagd op 22 juni 2018.

De VCOE deelde het advies niet tijdig mee. In uitvoering van artikel 6.1.3. van het Onroerenderfgoeddecreet is het advies gunstig.

1.4. Conclusie voorafgaand aan de voorlopige bescherming

De uitgebrachte adviezen hebben geen invloed op het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit.

Ter vervollediging van het dossier werden wel drie aanpassingen uitgevoerd aan het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit.

- De lagere aanbouw aan de blokstal die gebruikt werd als werkhuis werd iets gedetailleerder omschreven om duidelijker het onderscheid te maken met de gebouwen die niet in de bescherming vervat zijn.
- De beheersdoelstelling Art 3. 2° werd aangevuld met de zin 'Elke beheerdaad vereist een geïntegreerde en duurzame aanpak waarbij de impact op het geheel wordt afgewogen en waarbij de draagkracht niet wordt overschreden' om de ensemblewaarde te verduidelijken.
- Uit nazicht bleek dat het perceelnummer van de blokstal en de vroegere klompenmakerswoning, 292H, door een materiele fout niet afzonderlijk was vermeld in het inhoudelijk dossier en ministerieel besluit. Dit perceelnummer was wel vervat in de aanduiding op het georeferencieel plan en de bijlage met omgevingsplan. De desbetreffende zone en gebouwen vormen de kern van het beschermingsvoorstel en werden gedetailleerd opgesomd in Artikel 1 van het ministerieel besluit als: 'de voormalige klompenmakerij De Kimpe omvattende het ensemble van blokstal, rookoven, vroegere klompenmakerswoning, zone voor houtopslag, gekasseid erf en lindeboom'. Ze werden daarbij uitvoerig gemotiveerd en beschreven in zowel de waarden als de erfgoedelementen en -kenmerken (Art. 2), én werden er beheersdoelstellingen (Art. 3) en toelatingsplichtige handelingen (Art. 5) voor geformuleerd. Ook in het inhoudelijk dossier, de fotografische registratie en documentatie werden de zone en gebouwen duidelijk meegenomen, zodat er geen twijfel bestaat dat ze deel uitmaken van het beschermingsvoorstel en hun beschermingswaardigheid evident is. Het perceelnummer 292H wordt daarom als rechtzetting toegevoegd aan de kadastrale identificatie bij Artikel 1 van het ministerieel besluit en aan het inhoudelijk dossier.

2. Adviezen en bezwaren uitgebracht na de voorlopige bescherming en voorafgaand aan de definitieve bescherming

2.1. Openbaar onderzoek en hoorrecht

Gemeente Kruikeke organiseerde het openbaar onderzoek van 22 november 2018 tot en met 21 december 2018.

Het proces-verbaal dat de gemeente opstelde over het openbaar onderzoek en de bezwaren maken integraal deel uit van het beschermingsdossier.

Tijdens het openbaar onderzoek werden zes bezwaren ingediend. Deze worden achtereenvolgens behandeld.

De zakelijkrechthouders beriepen zich op het hoorrecht en vroegen gehoord te worden door het agentschap Onroerend Erfgoed via hun vertegenwoordiger, Meester Bram De Smet van Truyens advocaten. Ook de op deze wijze geuite bezwaren worden hieronder behandeld.

Omwille van privacy-redenen zijn de bezwaren anoniem opgenomen in dit document. Het beschermingsdossier bevat een overzicht van alle bezwaren en de gegevens van de bezwaarindieners.

2.1.1. Bezwaar 1 uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek:

De bezwaarindieners menen dat de woning te dicht tegen de openbare weg in een gevaarlijke bocht is gelegen. Deze bocht is onveilig voor het verkeer. Dit zou verholpen moeten worden. De bescherming is geen meerwaarde en geen waardevol erfgoed

Antwoord

De notering dat de bescherming geen meerwaarde is en dat de klompenmakerij De Kimpe geen waardevol erfgoed is, is een mening en wordt door de bezwaarindieners niet onderbouwd. De erfgoedwaarden van de voormalige klompenmakerij De Kimpe worden ook niet tegengesproken of weerlegd.

De ligging van het erfgoedrelict in de bocht van een dorpsstraat, doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van de site. De gemeente heeft in haar advies evenmin aangegeven dat de ligging noch het behoud van de vroegere klompenmakerswoning een probleem zou vormen. Ze heeft ook geen melding gemaakt van geplande infrastructuurwerken. Het is de verantwoordelijkheid van de lokale overheid om eventuele onveilige verkeerssituaties te verhelpen. Mocht de gemeente in de toekomst een heraanleg, herinrichting of plaatsing van verkeersremmende infrastructuur overwegen, zal de bescherming van het erfgoedrelict geen belemmering zijn.

Bezwaar 1 vereist geen aanpassing aan het beschermingsdossier of het ministerieel besluit.

2.1.2. Bezwaar 2 uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek:

De bezwaarindieners menen dat er nooit een klompenmakerij is geweest en dat de laatste bewoner elders werkte.

Het domein oogt bouwvallig en is geen waardevol erfgoed.

De bocht waar de site gelegen is, zou gevaarlijk zijn omdat er te hard gereden wordt.

Antwoord

De ontstaansgeschiedenis, historiek en ontwikkeling van de klompenmakersite wordt in het beschermingsdossier ontegensprekelijk uitvoerig beschreven en gedocumenteerd aan de hand van archivalisch-, cartografisch en mondeling materiaal. De uitbating van de klompenmakerij werd stopgezet na de Tweede Wereldoorlog, waardoor de bezwaarindieners het bedrijf wellicht niet als dusdanig gekend hebben.

De notering dat de klompenmakerij De Kimpe bouwvallig oogt en geen waardevol erfgoed is, wordt door de bezwaarindieners niet onderbouwd.

De ligging van het erfgoedrelict in de bocht van de dorpsstraat, doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van de site. De mededeling dat er te snel zou gereden worden in de smalle dorpsstraat, heeft niets met de erfgoedwaarden noch met de bescherming van het erfgoedrelict te maken.

De gemeente heeft in haar advies evenmin aangegeven dat de ligging noch het behoud van de vroegere klompenmakerswoning een probleem zou vormen. Ze heeft ook geen melding gemaakt van geplande infrastructuurwerken. Het is de verantwoordelijkheid van de lokale overheid om eventuele onveilige verkeerssituaties te verhelpen. Mocht de gemeente in de toekomst een heraanleg, herinrichting of plaatsing van verkeersremmende infrastructuur overwegen, zal de bescherming van het erfgoedrelict geen belemmering zijn.

Bezwaar 2 vereist geen aanpassing aan het beschermingsdossier of het ministerieel besluit.

2.1.3. Bezwaar 3 uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek:

De bezwaarindiener is teleurgesteld in het gemeentebestuur die de voorlopige bescherming gunstig adviseerde zonder de eigenaars hiervan op de hoogte te brengen.

Het dossier staat vol onwaarheden: de lindeboom is geen gensterboom maar werd volgens de overlevering geplant door de heer De Kimpe toen zijn dochters klein waren, het gekasseide erf werd pas in de jaren 1980 aangelegd, de houten voordeur en luiken aan de vensters werden pas geplaatst na 1983.

De woning ligt in een gevaarlijke bocht zonder zicht. Een aantal jaar geleden reed een bestuurder op het poortje aan de oprit in.

Antwoord

De beschermingsprocedure, geregeld via het Onroerenderfgoeddecreet, voorziet dat de gemeente en andere instanties voorafgaand aan de voorlopige bescherming hun advies over de beschermingsintentie kunnen geven. De gemeente is niet verplicht dit aan de zakelijkrechthouders te melden.

De zakelijkrechthouders waren door het agentschap Onroerend Erfgoed echter sinds juli 2017 op de hoogte gesteld van het evaluerend onderzoek en een mogelijke bescherming. Ook van de adviesvraag aan de gemeente en de verschillende procedurestappen werden de zakelijkrechthouders door het agentschap geïnformeerd.

De ouderdom en functie van de lindeboom als gensterboom wordt door de bezwaarindiener betwist.

De lindeboom voor de rookoven werd tot voor enkele jaren geknot. De stam van geknotte bomen is traditioneel minder dik dan deze van niet-geknotte bomen en de groeiringen zijn kleiner. Op basis van beschikbaar fotomateriaal is de boom aan de hand van de dikte van de stam te dateren in het begin van de 20ste eeuw. Analyse door middel van boringen en een gedetailleerde meting van de stam kunnen hier definitief uitsluitsel over geven. Tot op heden werd echter geen toelating gegeven om het terrein terug te betreden en de lindeboom door de erkende dendrochronoloog van het agentschap Onroerend Erfgoed op te laten meten.

De huidige kasseien zijn effectief jonger. Op historisch fotomateriaal is te zien dat er aanvankelijk een smalle betegelde strook vlak voor de klompenmakerij lag. De rest van het erfpad was met aarde verhard.

Aangezien vooral het vroegere principe van een verharde oprit voor de levering en aanvoer van materiaal als erfgoedelement belangrijk is, zal in het inhoudelijk dossier en in het ministerieel besluit de term gekasseid vervangen worden door verhard.

De beschrijving van het erfgoedrelict vertrekt vanaf de huidige toestand. Het principe van houten schrijnwerk voor begin 20ste-eeuwse rurale architectuur is daarbij belangrijk. Het is mogelijk dat het schrijnwerk doorheen de doorheen de jaren vervangen werd. In het

inhoudelijk dossier zal daarom toegevoegd worden dat de huidige deur naar verluidt een oudere vervangt, en dat de sierluiken in de jaren 1980 naar verluidt werden geplaatst. Deze erfgoedelementen zullen in het ministerieel besluit anders geformuleerd worden.

Zoals eerder aangehaald doet de ligging van de vroegere klompenmakerswoning in de straatbocht geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van de site. Het argument van verkeersveiligheid, heeft niets met de erfgoedwaarden noch met de bescherming van het erfgoedrelict te maken.

Het is de verantwoordelijkheid van de lokale overheid om eventuele onveilige verkeerssituaties te verhelpen. De bescherming van het erfgoedrelict is geen belemmering voor een mogelijke toekomstige heraanleg of herinrichting van de Daalstraat noch voor de aanleg van snelheidsbeperkingen of verkeersremmende infrastructuur.

Bezwaar 3 weerlegt de erfgoedwaarden van de voormalige klompenmakerij De Kimpe niet. Het bezwaar vereist wel een beperkte aanpassing aan het beschermingsdossier en het ministerieel besluit. In het inhoudelijk dossier, in het ministerieel besluit en de bijlagen zal de term 'gekasseid' vervangen worden door 'verhard' en zal de beschrijving van het schrijnwerk van de vroegere klompenmakerswoning aangevuld worden.

2.1.4. Bezwaar 4 uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek:

Volgens de bezwaarindiener heeft de site vooral een familiale geschiedenis met mooie herinneringen en verdient het geen bescherming. Daarnaast meldt de bezwaarindiener dat het woonhuis binnenin verschillende malen werd herschilderd, de kasseien op het erf later werden gelegd, de trap van een werf afkomstig was en dat de linde voor het huis door haar grootvader op zijn fiets werd meegebracht. Tot slot wordt de verkeersveiligheid aangehaald en de ligging van de woning dicht tegen de openbare weg met een gevaarlijke bocht.

Antwoord

Gezien het uitzonderlijk karakter van een nog bewaarde ambachtelijke klompenmakerssite met de verschillende elementen (blokstal, rookoven, klompenmakerswoning, erf met lindeboom en houtopslagzone) is een bescherming verantwoord.

De betekeniswaarde van de voormalige klompenmakerswoning ligt op het uitwendig voorkomen, het gabarit, de vormgeving zoals verwoord in het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit. De binneninrichting en de kleurstelling van het interieur van de klompenmakerswoning zijn niet zo belangrijk. Het feit dat deze doorheen de jaren veranderden doet geen afbreuk aan de toegekende erfgoedwaarde van de woning.

De huidige kasseien zijn effectief jonger. Op historisch fotomateriaal is te zien dat er aanvankelijk een smalle betegelde strook vlak voor de klompenmakerij lag. De rest van het erfpad was met aarde verhard.

Aangezien vooral het vroegere principe van een verharde oprit voor de levering en aanvoer van materiaal als erfgoedelement belangrijk is, zal in het inhoudelijk dossier en in het ministerieel besluit de term gekasseid vervangen worden door verhard.

De trap naar de zolderverdieping in de blokstal zou afkomstig zijn van een werf. Dit kan niet tegengesproken worden, daarom zal in het inhoudelijk dossier aangevuld worden dat deze trap wellicht een jongere toevoeging is. In het ministerieel besluit zal de trap niet meer als erfgoedelement opgenomen worden.

De ouderdom van de lindeboom bij de rookoven wordt door de bezwaarindiener betwist. Het verhaal wordt aangehaald waarbij de heer De Kimpe in het midden van de 20ste eeuw de linde mee zou hebben gebracht en in de tuin geplant.

De lindeboom die zich ten zuidwesten voor de rookoven bevindt, werd tot voor enkele jaren geknot. De stam van geknotte bomen is traditioneel minder dik dan deze van niet-geknotte

bomen en de groeiringen zijn kleiner. Op basis van beschikbaar fotomateriaal is de boom aan de hand van de dikte van de stam te dateren in het begin van de 20ste eeuw. Analyse door middel van boringen en een gedetailleerde meting van de stam kunnen hier definitief uitsluitsel over geven. Tot op heden werd echter geen toelating gegeven om de site terug te betreden en de lindeboom door de erkende dendrochronoloog van het agentschap Onroerend Erfgoed op te laten meten.

Tot slot doet de ligging van het erfgoedrelict in de bocht van de dorpsstraat, zoals hoger reeds aangehaald, geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van de site. Het argument van verkeersveiligheid, heeft niets met de erfgoedwaarden noch met de bescherming van het erfgoedrelict te maken.

Het is de verantwoordelijkheid van de lokale overheid om eventuele onveilige verkeerssituaties te verhelpen. De bescherming van het erfgoedrelict is geen belemmering voor een mogelijke toekomstige heraanleg, herinrichting, snelheidsbeperking of verkeersremmende infrastructuur.

Bezwaar 4 weerlegt de erfgoedwaarden van de voormalige klompenmakerij De Kimpe niet. Het bezwaar vereist wel een beperkte aanpassing aan het beschermingsdossier en het ministerieel besluit, grotendeels in overeenstemming met bezwaar 3.

In het inhoudelijk dossier, in het ministerieel besluit en de bijlagen zal de term 'gekasseid' vervangen worden door 'verhard'. In het inhoudelijk dossier zal aangevuld worden dat de trap naar de zoldering wellicht een jongere toevoeging is. In het ministerieel besluit zal de trap niet meer als erfgoedelement opgenomen worden.

2.1.5. Bezwaar 5 uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek:

De bezwaarindiener meent dat het dossier uitgaat van veronderstellingen en niet van bewezen feiten en dat het domein een minimale erfgoedwaarde heeft. De bezwaarindiener vraagt zich ook af waarom een beslissing tot bescherming werd genomen zonder contactopname met de eigenaars.

Antwoord

Het bezwaar dat het dossier uitgaat van veronderstellingen en niet van bewezen feiten wordt door de bezwaarindiener niet onderbouwd. Ook het bezwaar dat het domein minimale erfgoedwaarde heeft, wordt niet geduid.

Het bezwaar dat een beslissing tot bescherming werd genomen zonder contactopname met de familie is ongegrond. Sinds juli 2017 werden de zakelijkrechthouders op verschillende tijdstippen schriftelijk, per mail en telefonisch op de hoogte gebracht en gehouden van het evaluerend onderzoek in het kader van een mogelijke bescherming van de voormalige klompenmakerij De Kimpe en van de verschillende stappen die in het kader van de beschermingsprocedure werden genomen. Er is duidelijk gecommuniceerd over de intenties van dit onderzoek en diverse malen is er gevraagd voor een onderhoud. Dit werd door de zakelijkrechthouders afgehouden, of er werd niet op gereageerd.

Bezwaar 5 vereist geen aanpassing aan het beschermingsdossier of het ministerieel besluit.

2.1.6. Bezwaar 6 uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek door de raadsman van de zakelijkrechthouders:

De bezwaarindiener meent dat de voormalige klompenmakerij niet als monument dient te worden beschermd, omdat de motivering vanuit verkeerde uitgangspunten vertrekt en steunt op foutieve veronderstellingen en aannames.

De bezwaarindiener stelt dat onderdelen die tot het ensemble van de klompenmakerij worden gerekend van latere datum zijn of geen connectie met de klompenmakerij hebben en de totaliteit bijgevolg niet kunnen motiveren.

De zone voor houtopslag is onbestaande en de boomgaard maakte geen deel uit van de klompenmakerij. Deze boomgaard was omstreeks 1967 reeds omgevormd tot akkers. De klompenmakerij was kleinschalig en niet de hoofdactiviteit van de familie De Kimpe.

De lindeboom is volgens de bezwaarindiener geen gensterboom en hoorde niet tot de oorspronkelijke erfbeplanting. De bezwaarindiener meent dat deze na de stopzetting van de klompenmakerij eind jaren 1950 of begin jaren 1960 werd aangeplant. Twee getuigenissen en een familiefoto van omstreeks 1963 met de zogenaamde kleinere lindeboom op de achtergrond worden aangebracht om dit te staven. Aanvullend wordt verwezen naar de luchtfoto van het NGI van 1967 waar een boom met beperkte omvang zichtbaar is, en naar de luchtfoto van het NGI van 1982 waar een bredere kruin zichtbaar is. Tot slot wordt ook een foto van omstreeks 1947 van Frans De Kimpe als soldaat bijgevoegd als bewijsmateriaal.

Het gekasseide erf werd pas in 1985 aangelegd. De levering van bomen gebeurde met paard en kar, en het gebruik van een boomezel. Hiervoor was een aarden ondergrond nodig. De oorspronkelijke verharding van het erf bestond uit aangestampte aarde, zoals blijkt uit aangebrachte familiefoto's.

De bezwaarindiener meent dat het woonhuis geen erfgoedelementen kent, geen klompenmakerswoning betreft en buiten de inplanting niet gelinkt kan worden aan de klompenmakerij. De materialen zijn niet origineel en het ronde venster in de zijgevel had geen zicht op het erf.

Als volgend bezwaar haalt de bezwaarindiener aan dat de blokstal later werd uitgebreid en dus niet origineel is. Zo werd de deur van de blokstal na beëindiging van de klompenmakerij geplaatst, kunnen er aan de aanwezige materialen geen erfgoedwaarden (zoals trap en waterpomp) worden toegekend en is de restant van de droogzolder niet origineel.

De rookoven is volgens de bezwaarindiener in een winterstorm in 2018, nog voor de bescherming, deels ingestort. In het besluit kan volgens hem niet meer worden uitgegaan van de aanwezigheid van een rookoven. De bezwaarindiener meent tevens dat het onzorgvuldig is dat de toestand van juli 2017 als referentie geldt voor een bescherming van een jaar later. Het ingestorte interieur werd gebruikt voor het roken van hesp.

De bezwaarindiener meent dat het niet kan dat er beheersdoelstellingen worden geformuleerd voor het lagere werkhuis dat niet als monument werd beschermd en waarvoor geen erfgoedelementen of kenmerken worden beschreven. Er wordt niet aangetoond dat dit gebouw betekenis had bij de klompenmakerij.

In het besluit van de bezwaarindiener worden bovenstaande bezwaren nogmaals samengevat. De bezwaarindiener meent verder dat niettegenstaande het feit dat de onderzoekers geen toegang kregen van de zakelijkrechthouders om het goed te bezichtigen, ze zich toch van de actuele toestand hadden moeten vergewissen. De rookoven is van de straat zichtbaar en kort voor het nemen van het besluit had moeten opgemerkt worden dat de rookoven ingestort is. De beheersdoelstellingen vereisen volgens de bezwaarindiener een totale restauratie en beogen een toestand die niet meer aanwezig is. De zakelijkrechthouders dreigen veroordeeld te worden om iets in stand te houden dat er niet meer is op het moment van de bescherming. Tot slot haalt de bezwaarindiener de ligging van het goed in de straatbocht als bezwaar aan. De woning is getroffen door een rooilijn. De ligging in de bocht is gevaarlijk en er is reeds een aanrijding gebeurd. Het risico bestaat dat de woning door een nieuwe aanrijding ernstig beschadigd geraakt. Er wonen zou ook gevaarlijk zijn.

De slechte bouwfysische staat hebben de bezwaarindieners laten vastleggen in een plaatsopneming door landmeter Jaak Vermeiren uit Zwijndrecht (gedateerd 12 december 2018). Het behoud van de huidige constructies is mits redelijke kosten niet mogelijk.

Antwoord

Ensemble en houtopslag. De bezwaarindiener verwacht de vroegere zone voor houtopslag en de vroegere boomgaard.

De lokalisatie van de vroegere houtopslag (minstens in gebruik tot de Tweede Wereldoorlog) ten zuiden en zuidwesten van de blokstal, gaat terug op de mondelinge gegevens van de bewoner en zoon van de oprichter, de heer Frans De Kimpe tijdens het plaatsbezoek op 5

september 2012. Deze persoon is overleden in juli 2017 en kan bijgevolg als bron niet meer geconsulteerd worden.

De getuigenis van een overbuurvrouw (geboren in 1937) die de bezwaarindiener als verweer voorlegde, bevestigt echter de ruimte voor bescheiden houtstockage vlakbij de rookoven (met andere woorden ten zuiden en zuidwesten van de blokstal). De vader van deze overbuurvrouw was houtleverancier voor de klompenmakerij De Kimpe. In haar getuigenis staat *'Een stam of stukken stam werden met paarden tot net voor de rookoven gebracht en aldaar in stukken gezaagd volgens te maken maat klomp. Er lagen geen kasseien naar de rookoven toe (pas midden jaren 80 aangelegd): dit zou trouwens gevaarlijk geweest zijn voor de paarden. De klompenmakerij was klein van omvang. Een echte houtopslag was er niet'*.

De getuigenis van de overbuurvrouw sluit aan bij het algemene productieproces zoals beschreven in de literatuur, en overgenomen in het inhoudelijk dossier pagina 7, en waar het laten rusten van het geleverde gekapte hout bij de klompenmaker in een soort stockagezone in openlucht wordt vermeld. In een zeer recente publicatie van 2019 van Eric De Keyzer *'Cursus: Klompen passen'* wordt nogmaals bevestigd dat klompenmakers een voorraad hout hadden liggen gaande van 4 tot 300m³ (afhankelijk van de grootte van hun bedrijf). Deze publicatie geeft ook zeer grondige informatie over het kappen en verwerken van de bomen.

In het beschermingsdossier van de voormalige klompenmakerij De Kimpe staat nergens vermeld dat er een grote hoeveelheid hout op het erf werd gestockeerd of in een speciale constructie. Daarvoor was de oppervlakte trouwens te klein. Het was ook ongebruikelijk dat kleinschalige familiale klompenmakerijen grote houtopslagplaatsen hadden, zoals bijvoorbeeld ook de voorliggende houtopslagzone bij de klompenmakerij Van Moere in Beveren die slechts de oppervlakte heeft van een voortuinstrook. De te verwerken en te verzagen boomstammen werden daar ook in openlucht te rusten gelegd.

De kleinschaligheid van de houtopslag zal in het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit benadrukt worden.

De zone die voor bescherming afgebakend werd gebeurde op basis van historische kadasterkaarten. Op begin 20ste-eeuwse de kadastrale mutatieschetsen is de quasi driehoekige zone, eigendom van de familie De Kimpe-Sannen, ingetekend als 292F (zijnde het huis met blokstal) en 292 E (zijnde het erf met zone voor houtopslag, rookoven en lindeboom). Perceel 292 E wordt op de bijhorende registers generiek als 'boomgaard' aangeduid en niet verder gespecificeerd zoals gangbaar was bij rurale gebouwen. Zo wordt ook de voorliggende zone voor houtopslag van de voormalige klompenmakerij Van Moere in Beveren in het kadaster algemeen omschreven als 'tuin'.

Om verwarring te vermijden zal dit bijkomend verduidelijkt worden in het inhoudelijk dossier. De vermelding dat de familie De Kimpe in het begin van de 20ste eeuw mogelijk in hun eigen houtvoorraad wilden voorzien zal geschrapt worden.

Het achterliggende terrein, met kadastraal nummer 291A, was vanaf 1912 ingericht als boomgaard. Het is deze boomgaard waar de bezwaarindiener over spreekt en die op een NGI van 1948 staat. Deze zone werd voor 1967 gerooid en omgevormd tot akker.

Deze door de bezwaarindiener aangeduide boomgaard ligt buiten de afbakening van de bescherming en maakt geen deel uit van de voorlopige bescherming.

Op de door de bezwaarindiener aangeleverde luchtfoto van het NGI van 1948 is nabij het woonhuis en de blokstal een open zone zichtbaar, ter hoogte van de oprit annex houtopslag, en de kruin van de lindeboom nabij de rookoven. Het is deze driehoekige zone die teruggaat op het historische perceel 292 E (heden een deel van 291B), waar zich de zone voor houtopslag, de rookoven en lindeboom bevinden, en die in de voorlopige bescherming meegenomen is.

In het inhoudelijk dossier wordt geen uitspraak gedaan of deze klompenmakerij in hoofd- of slechts in bijberoep dienst deed. De algemene evolutie van dit fenomeen wordt in het historisch overzicht en in de historische waarde wel geduid. De kleinschaligheid en het ambachtelijk karakter van de voormalige klompenmakerij De Kimpe wordt verschillende malen duidelijk vermeld.

Lindeboom. De lindeboom die zich ten zuidwesten voor de rookoven bevindt en als 'gensterboom' wordt omschreven, werd tot voor enkele jaren geknot. De stam van geknotte

bomen is traditioneel minder dik dan deze van niet-geknotte bomen en de groeiringen zijn kleiner. Op basis van beschikbaar fotomateriaal is de boom aan de hand van de dikte van de stam te dateren in het begin van de 20ste eeuw.

De aangehaalde getuigenissen van twee burens zijn zeer summier en laten niet toe om te achterhalen over welke lindeboom het op het terrein zou gaan.

Op de door de bezwaarindiener aangeleverde luchtfoto van het NGI van 1948 is nabij het woonhuis en de blokstal een open zone zichtbaar met onder meer de kruin van de lindeboom. Dit bewijst dat de lindeboom reeds in de eerste helft van de 20ste eeuw was aangeplant.

Op de familiefoto van omstreeks 1963 valt niet op te maken of de zogenaamde jongere lindeboom vlak achter de personen de lagere geknotte boom betreft.

Dat de omvang op de luchtfoto's van het NGI van 1967 en 1982 verschilt is logisch gezien het feit dat de boom regelmatig sterk gesnoeid werd. De foto van Google Maps van de geknotte lindeboom in 2010, bijgevoegd in de bijlage 5.3. Documentatie, illustreert duidelijk het verschil in omvang na een knotbeurt.

De aangehaalde familiefoto van Frans De Kimpe als soldaat van omstreeks 1947 geeft een beeld van het lagere werkhuis, een boom in de verte en het noordelijk stukje van de rookoven. De voor bescherming voorgedragen lindeboom bevindt zich ten zuidwesten van de rookoven en het werkhuis en bevindt zich buiten de kadering van deze foto. Deze foto kan bijgevolg niet aantonen dat de lindeboom er omstreeks 1947 niet was. Gezien de inplanting van de slanke boom op de foto ten oosten van de blokstal, het werkhuis en de rookoven (weg van de rookmond) is de stelling van de bezwaarindiener dat deze boom als gensterboom zou gefungeerd hebben onwaarschijnlijk.

Het agentschap Onroerend Erfgoed blijft bij de conclusie dat de lindeboom uit het begin van de 20ste eeuw dateert en vanouds deel uit maakte van de klompenmakerssite. Analyse door middel van boringen en een gedetailleerde meting van de stam kunnen hier definitief uitsluitsel over geven. Tot op heden werd echter geen toelating gegeven om het terrein terug te betreden en de lindeboom door de erkende dendrochronoloog van het agentschap Onroerend Erfgoed op te laten meten.

De aangehaalde familiefoto's van omstreeks 1947 en 1963 zullen aan bijlage 5.3. Documentatie toegevoegd worden.

Gekasseid erf. De huidige kasseien zijn effectief jonger. Op historisch fotomateriaal is te zien dat het achtererf aanvankelijk aangestampte aarde betrof met later een smalle betegelde strook vlak voor de klompenmakerij.

Aangezien vooral het vroegere principe van een verharde oprit voor de levering en aanvoer van materiaal als erfgoedelement belangrijk is, zal in het inhoudelijk dossier en in het ministerieel besluit en in de bijlagen de term 'gekasseid' vervangen worden door 'verhard'.

De door de bezwaarindiener aangebrachte getuigenissen bevestigen het gebruik van de oprit en deel van het erf voor de aflevering van materiaal voor de klompenmakerij. Op de door de bezwaarindiener aangeleverde luchtfoto's van het NGI van 1948 en 1967 en de inventarisfoto's van 1979, is nabij het woonhuis en de blokstal ook de open zone ter hoogte van de oprit zichtbaar.

Klompenmakerswoning. De bezwaarindiener betwist dat de woning een zogenaamde klompenmakerswoning betreft en buiten de inplanting niet gelinkt is aan de vroegere klompenmakerij.

De term 'klompenmakerswoning' is een typologische identificatie van een woning bij een klompenmakerij. Het feit of de klompenmaker zijn ambacht in hoofd- of bijberoep uitoefende is niet van tel. Wat de historische verbondenheid betreft, gaat de bezwaarindiener voorbij aan de historische gegevens die omstandig omschreven zijn in het inhoudelijk dossier. Het kadastrononderzoek bevestigt duidelijk dat dezelfde familie De Kimpe in 1912 en 1917 bouwheer en bewoner was van de hele site met zowel woning als aanhorigheden. Het woonhuis fungeerde als woning, de er vlak achterliggende blokstal, werkhuis, rookoven en houtopslagplaats dienden voor de uitoefening van het ambacht.

De beschrijving van het erfgoedrelict vertrekt vanaf de huidige toestand. Voor wat de voormalige klompenmakerswoning betreft is het principe van houten schrijnwerk voor begin 20ste-eeuwse rurale architectuur daarbij kenmerkend. Het is mogelijk dat het schrijnwerk doorheen de doorheen de jaren vervangen werd. In het inhoudelijk dossier zal daarom toegevoegd worden dat de huidige deur naar verluidt een oudere vervangt, en dat de sierluiken in de jaren 1980 naar verluidt werden geplaatst. De deur als erfgoedelement zal in het ministerieel besluit anders geformuleerd worden; de sierluiken zullen in het ministerieel besluit geschrapt worden.

Het kleine ronde venstertje op manshoogte nabij de straathoek in de vrijstaande zuidelijke zijgevel is in elk geval een decoratief gevelement dat bij rurale architectuur voorkomt. Het principe en de vormgeving komt in de agrarische architectuur voor. Gelijkaardige vensters zoals bijvoorbeeld bij de vroegere klompenmakerswoning Van Moere in Beveren boden de gelegenheid om het erf, de omgeving of de straat in het oog te houden.

Volgens het bezwaarschrift is de opening bij de klompenmakerij De Kimpe met ondoorzichtig glas gedicht, waardoor het niet als kijkgat kon functioneren. Het is niet geweten wanneer deze opening gedicht werd, bij de bouw van de woning in het begin van de 20ste eeuw of veel later, daarom zal de decoratieve betekenis van het ronde venster in het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit benadrukt worden.

Blokstal. De aanpassing van het linkergedeelte van de begane grond van de blokstal na de stopzetting van de klompenmakerij De Kimpe wordt in het inhoudelijk dossier beschreven. De door de bezwaarindiener aangebrachte foto van het midden van de 20ste eeuw van de blokstal bevestigt dit. De bezwaarindiener gaat er verkeerdelijk vanuit dat het linkergedeelte van de blokstal volledig bijgebouwd werd, in plaats van dat enkel de begane grond werd aangepast. Ter hoogte van de latere zitplaats werd aan erfzijde één groter venster gestoken en de toegangsdeur met beglaasd bovenlicht werd meer naar het midden verplaatst. Het metselwerk of dakgebinte werd niet gewijzigd. In het inhoudelijk dossier zal nog explicieter genoteerd worden dat de verbouwing binnen het bestaande volume gebeurde. De getuigenis van Frans De Kimpe van september 2012 over de deur genoteerd in de voetnoot in het inhoudelijk dossier, zal geschrapt worden.

De lagere veranda tussen het woonhuis en de blokstal werd pas later gefaseerd toegevoegd en wordt geen erfgoedwaarden toegekend. Dit in tegenstelling tot de interpretatie van de bezwaarindiener.

De bezwaarindiener meent dat de trap naar de zolderverdieping in de blokstal en de handpomp van elders afkomstig zijn en later geplaatst werden. Dit kan niet tegengesproken worden. Daarom zal in het inhoudelijk dossier aangevuld worden dat deze trap en handpomp naar verluidt jongere toevoegingen zijn. In het ministerieel besluit zullen de trap en de handpomp niet meer als erfgoedelement opgenomen worden.

De droogzolder zou volgens de bezwaarindiener aan erfgoedwaarde ingeboet hebben omdat het niet meer als droogzolder gebruikt wordt, er ooit een duivenhok was ingericht en omdat het stijl- en regelwerk binnenin met plastic werd afgedekt. De stelling is niet correct. Een droogzolder is een heel eenvoudige ruimte zonder veel afwerking die onder meer gekenmerkt wordt door het stijl- en regelwerk beschut door een dakoverstek om regen en zon te weren. De afdekking van het houten latwerk aan de binnenzijde met doorschijnende kunststof is omkeerbaar en doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van de blokstal.

De bewering dat de verwerking van het stijl- en regelwerk, die gedocumenteerd wordt in de plaatsbeschrijving van 12 december 2018 opgesteld door Jaak Vermeiren op vraag van de bezwaarindiener, het gevolg is van de hoge leeftijd van Frans De Kimpe die overleed in juli 2017, is niet correct. Foto's genomen door het agentschap Onroerend Erfgoed in juli 2017 en gevoegd bij bijlage 2. Fotoregistratie, tonen duidelijk dat het stijl- en regelwerk in juli 2017 nog aanwezig was. De door Jaak Vermeiren op 12 december 2018 gedocumenteerde verwerking van de blokstal is niet van die aard dat de erfgoedwaarden van de blokstal aangetast zijn.

Het woonhuis, de blokstal, het erf, de boom en rookoven waren in juli 2017 nog onderhouden. Bij een controlebezoek op 26 mei 2019 vanaf het openbaar domein oogt de site evenmin verwaarloosd.

Rookoven. Volgens de bezwaarindiener is door een zeer lokale winterstorm in 2018 het dak van de rookoven ingestort. De gebouwen, het overige erf en de lindeboom leden merkwaardig genoeg geen schade.

Op de plaatsbeschrijving van 12 december 2018 opgesteld door landmeter Jaak Vermeiren op vraag van de bezwaarindiener is te zien dat enkel de top van de rookoven door de vermeende storm verwijderd is. De sokkel met verankerd metselwerk, deur en gesinterde bakstenen binnenafwerking bleef behouden. Dit uitwendig voorkomen werd bij een visuele controle vanaf het openbaar domein door het agentschap Onroerend Erfgoed op 26 mei 2019 eveneens vastgesteld.

Zelfs door deze schade is de zeldzame rookoven nog steeds als ruraal erfgoedelement herkenbaar en behield ze haar ensemble- en erfgoedwaarden. Herstel van de puntgeveltop is niet onoverkomelijk en behelst slechts een bescheiden ingreep. Het door de bezwaarindiener vermelde latere gebruik van de rookoven om hespen te roken, doet geen afbreuk aan de betekenis van dit gebouwtje binnen het productieproces van klompen.

De rookoven wordt niet geschrapt als erfgoedelement uit de bescherming. De beschrijving in het inhoudelijk dossier, het ministerieel besluit en de fotoregistratie wordt aan het nieuwe voorkomen aangepast.

De bewering dat het agentschap Onroerend Erfgoed onzorgvuldig was, kan niet bijgetreden worden. Het agentschap Onroerend Erfgoed heeft, na een visuele controle op 10 juli 2017 vanaf het openbaar domein, de zakelijkrechthouders herhaaldelijk gecontacteerd en gevraagd voor een overleg en gedetailleerd plaatsbezoek. Het beschermingsdossier werd voor de ondertekening van de voorlopige bescherming aan de zakelijkrechthouders overgemaakt. De zakelijkrechthouders hebben nagelaten om het agentschap van de schade aan de rookoven op de hoogte te stellen.

Lagere werkhuis. De erfgoedelementen en -kenmerken van het lagere werkhuis worden, in tegenstelling tot hetgeen de bezwaarindiener beweert, wel beschreven in het inhoudelijk dossier pagina 13 en in het ministerieel besluit onder artikel 2. Artikel 2 van het ministerieel besluit verwoordt het als volgt: 'Tegen de oostelijke zijgevel van de blokstal van 1917 werd op een later tijdstip een lager volume aangebouwd bedoeld als uitbreiding van de werkruimte in de blokstal. Dit sober gebouw, deels in houtbouw en deels in metselwerk, heeft een overstekend mank zadeldak op schoren en fungeerde als werkhuis. De vroegere openingen in de zuidgevel, aanvankelijk bestemd om de klompen te stapelen en te laten drogen zijn nog aanwezig. Binnenin bleef de bakstenen vloer tegen de oostelijke zijgevel van de blokstal behouden.' De relatie tussen de blokstal en het lagere werkhuis is hiermee geduid. De formuleringen van beheersdoelstellingen in het ministerieel besluit onder artikel 3 punt 2° en 8° zijn terecht.

Op de door bezwaarindiener aangebrachte familiefoto's van Frans De Kimpe als soldaat van omstreeks 1947 en van omstreeks 1963 is het lagere werkhuis te zien en stemt het overeen met het huidige voorkomen. De aangehaalde familiefoto's zullen aan bijlage 5.3. Documentatie toegevoegd worden.

Besluit van de bezwaarindiener. Zoals hoger aangehaald kan de bewering van onzorgvuldigheid niet bijgetreden worden. Het agentschap Onroerend Erfgoed heeft, na een visuele controle op 10 juli 2017 vanaf het openbaar domein, gevraagd voor een overleg en stappen ondernomen om de site te mogen bezoeken. De zakelijkrechthouders zijn vanaf die datum ook telefonisch, per mail en schriftelijk op geregelde tijdstippen door het agentschap op de hoogte gehouden van de beschermingsintenties. Ook al voorzag het Onroerenderfgoeddecreet het nog niet, toch werden de zakelijkrechthouders geïnformeerd over de adviesvraag op 27 juni 2018. Ze kregen het integrale beschermingsdossier toegestuurd per mail op 21 augustus 2018 en een brief met kennisgeving dat het dossier werd voorgelegd aan de minister. De zakelijkrechthouders zijn niet ingegaan op een vraag voor overleg, en hebben evenmin melding gemaakt van schade veroorzaakt door een storm. Het agentschap had bijgevolg geen reden om aan te nemen dat de toestand veranderd zou zijn.

Wat het bezwaar van de zakelijkrechthouder betreft dat de bescherming een totale restauratie vereist en het risico tot veroordeling inhoudt bij niet naleving ervan, kan de zakelijkrechthouder gerustgesteld worden. Een wettelijke bescherming legt geen restauratie op. Een zakelijkrechthouder is wel verplicht tot regulier onderhoud. De zakelijkrechthouder is evenwel ook zonder een wettelijke bescherming gehouden om zijn gebouw goed te onderhouden, niet te laten verkommeren en 'als goede huisvader' zijn eigendom in goede staat te bewaren. De beschadigde toestand van de rookoven zal worden opgenomen in het inhoudelijk dossier en ministerieel besluit. Het herstel van de beschadigde puntgeveltop zal in de beheersdoelstellingen wel als aanbeveling worden opgenomen.

Veiligheid en rooilijn. Voortgaande op het bezwaarschrift, wordt slechts een klein stuk van de voorgevel getroffen door de rooilijn. Een belasting met een rooilijn impliceert niet dat een bestaande woning afgebroken moet worden. Een rooilijn primeert niet op een bescherming. De rooilijn is een aanduiding van de bouwlijn die bij nieuwbouw, na de realisatie van de rooilijn, gevolgd zal moeten worden. Werken aan een gebouw belast met een rooilijn blijven mogelijk. Zakelijkrechthouders zijn enkel verplicht een afstand van meerwaarde te doen voor aangevraagde bouw- of renovatiewerken uitgevoerd aan delen van het onroerend goed dat getroffen is door een rooilijn.

De gemeente Krubeke heeft in haar advies geen melding gemaakt dat ze de rooilijn gaat realiseren, noch dat er een uitvoeringsplan hiervoor zou zijn, noch dat de bescherming een beletsel zou zijn voor haar beleid. Het college van burgemeester en schepenen heeft de bescherming in zitting van 22 juni 2018 gunstig geadviseerd.

De ligging in de straatbocht en een aanrijding in 2016 worden aangehaald als bezwaar.

Uit bijgevoegd document, opgemaakt 30 mei 2016, blijkt dat de schade aan het poortje veroorzaakt werd door een aanrijding tussen twee auto's. Het integrale procesverbaal is niet bijgevoegd waardoor de ware toedracht van deze aanrijding met blikshade niet gekend is.

De vermeende slechte ligging in de bocht kan niet zomaar aangehaald worden als reden voor deze aanrijding en doet geen afbreuk aan de erfgoedwaarden van de site. Het argument van verkeersveiligheid, heeft niets met de erfgoedwaarden noch met de bescherming van het erfgoedrelict te maken.

Het is de verantwoordelijkheid van de lokale overheid om eventuele onveilige verkeerssituaties te verhelpen. De bescherming van het erfgoedrelict is geen belemmering voor een mogelijke toekomstige heraanleg, herinrichting, snelheidsbeperking of verkeersremmende infrastructuur.

Bouwfysische staat. De bouwfysische toestand, weergegeven in de plaatsopneming van 12 december 2018 door landmeter Jaak Vermeiren, is niet van die aard dat gewoon onderhoud niet meer mogelijk zou zijn en behoort tot het natuurlijk verouderingsproces.

Bezwaar 6 weerlegt de erfgoedwaarden van de voormalige klompenmakerij De Kimpe niet. Het bezwaar vereist wel een aantal aanpassingen aan het beschermingsdossier, het ministerieel besluit en de bijlagen.

De volgende zaken worden gewijzigd of toegevoegd:

- In het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit zal de kleinschaligheid van de houtopslag benadrukt worden. De getuigenis over de vroegere houtopslag zal aan het inhoudelijk dossier toegevoegd worden.
- In het inhoudelijk dossier wordt de benaming 'boomgaard' bij de begin 20ste-eeuwse kadastrale registratie bijkomend verduidelijkt. De vermelding in het inhoudelijk dossier dat de familie De Kimpe in het begin van de 20ste eeuw mogelijk in hun eigen houtvoorraad wilden voorzien zal geschrapt worden.
- Bijlage 5.3. Documentatie wordt aangevuld met de door de bezwaarindiener aangebrachte familiefoto's van omstreeks 1947 en 1963.
- In het inhoudelijk dossier, in het ministerieel besluit en de bijlagen zal de term 'gekasseid' vervangen worden door 'verhard'.
- In het inhoudelijk dossier zal toegevoegd worden dat de huidige deur van de klompenmakerswoning naar verluidt een oudere vervangt, en dat de sierluiken in de jaren 1980 naar verluidt werden geplaatst. De deur als erfgoedelement zal in het ministerieel

besluit anders geformuleerd worden; de sierluiken zullen in het ministerieel besluit geschrapt worden.

- De decoratieve betekenis van het ronde venster in de zijgevel van de klompenmakerswoning zal in het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit benadrukt worden.
- In het inhoudelijk dossier zal nog explicieter genoteerd worden dat de verbouwing van de blokstal binnen het bestaande volume gebeurde. De getuigenis van Frans De Kimpe van september 2012 over de deur in de blokstal genoteerd in de voetnoot in het inhoudelijk dossier, zal geschrapt worden.
- In het inhoudelijk dossier zal aangevuld worden dat de trap in de blokstal en de handpomp in het lagere werkhuis naar verluidt jongere toevoegingen zijn. In het ministerieel besluit zullen de trap en de handpomp niet meer als erfgoedelementen opgenomen worden.
- In het inhoudelijk dossier, het ministerieel besluit en bijlage 2. Fotoregistratie wordt de beschrijving van de rookoven aangepast. Het herstel van de beschadigde puntgeveltop zal in de beheersdoelstellingen (artikel 3) wel als aanbeveling worden opgenomen.

2.1.7. Bezwaar uitgebracht tijdens het hoorrecht uitgeoefend op 5 februari 2019:

Tijdens het hoorrecht op 5 februari 2019 werd het bezwaarschrift dat door de raadsman van de zakelijkrechthouders (bezwaar 6) tijdens het openbaar onderzoek ingediend werd, overlopen.

Aanvullend werd vermeld dat volgens mondelinge bron de gebouwen zouden mogen afgebroken worden en vier meter achteruit heropgebouwd zouden mogen worden.

Het bezwaar tegen de bescherming wordt gemotiveerd door een slechte ervaring met beschermd erfgoed. Aangetrouwde familie kon een geerfd pand pas met een waardevermindering verkopen.

Antwoord

Voor de behandeling van de punten uit het schriftelijke bezwaarschrift wordt verwezen naar de behandeling van bezwaar 6.

De tijdens het hoorrecht aangebrachte familiefoto's van omstreeks 1947, 1963 en eind jaren 1960 - begin 1970 en een ongedateerde foto van de blokstal, werden toegevoegd aan de bijlage 5.3. Documentatie.

Het door de bezwaarindiener aangehaalde argument van de mogelijke nieuwbouw kan niet bewezen worden. Er kan geen stedenbouwkundig attest, noch een stedenbouwkundige of omgevingsvergunning die de sloop van het inventarisrelict en een mogelijke vervangende nieuwbouw toelaat, voorgelegd worden. Het college van burgemeester en schepenen heeft hier als vergunningverlenende overheid althans geen melding van gemaakt; noch in haar advies van 22 juni 2018, noch naar aanleiding van het openbaar onderzoek.

Het erfgoedrelict ligt deels in een zone van woongebied met landelijk karakter en deels in een agrarische zone. De woonzone aangeduid op het gewestplan is zeer beperkt en omvat enkel de contouren van de bestaande bebouwing. Binnen de bestaande wetgeving ruimtelijke ordening zijn de mogelijkheden voor een nieuwbouw heden erg beperkt: een diepere inplanting zal wellicht vereist zijn en een reële uitbreiding van de bouwruimte zal wellicht niet mogelijk zijn.

Een wettelijke bescherming als monument daarentegen biedt meer mogelijkheden naar herbestemming en restauratie.

Het verhaal van de verkoop van een beschermd pand door aanverwanten staat los van de bescherming van de voormalige klompenmakerij De Kimpe. Hierover kan dan ook geen uitspraak worden gedaan.

Er kan wel gewezen worden op de nieuwe financiële stimuli en premiemogelijkheden die het beheer van beschermd erfgoed optimaliseren. Zo zijn er naast de bestaande premiemogelijkheden financiële tussenkomsten voor de aankoop of schenking, de vermindering van registratierechten en schenkbelasting, en de erfgoedlening voor beschermde goederen.

2.2. Aanvullingen

Een plaatsbezoek werd door de zakelijkrechthouders niet toegestaan, ook niet na het hoorrecht. Tijdens het hoorrecht gaf de raadsman van de zakelijkrechthouders aan dat het agentschap Onroerend Erfgoed de toestand vanaf het openbare domein vast kon stellen.

Op 26 mei 2019 ging het agentschap ter plaatse voor een nieuwe fotoregistratie vanaf de openbare weg. Bijlage 2 Fotoregistratie bij het ministerieel besluit zal met deze foto's worden aangepast.

De foto's van de toestand van 10 juli 2017 worden verplaatst naar de bijlage 5.3. Documentatie.

3. Conclusie

De bezwaren uitgebracht na de voorlopige bescherming en voorafgaand aan de definitieve bescherming hebben invloed op het inhoudelijk dossier, het ministerieel besluit en de bijlagen. De volgende zaken worden gewijzigd of toegevoegd:

- In het inhoudelijk dossier, in het ministerieel besluit en de bijlagen zal de term 'gekasseid' vervangen worden door 'verhard' en zal de beschrijving van het schrijnwerk van de vroegere klompenmakerswoning aangevuld worden.
- In het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit zal de kleinschaligheid van de houtopslag benadrukt worden. De getuigenis over de vroegere houtopslag zal aan het inhoudelijk dossier toegevoegd worden.
- In het inhoudelijk dossier wordt de benaming 'boomgaard' bij de begin 20ste-eeuwse kadastrale registratie bijkomend verduidelijkt. De vermelding in het inhoudelijk dossier dat de familie De Kimpe in het begin van de 20ste eeuw mogelijk in hun eigen houtvoorraad wilden voorzien, zal geschrapt worden.
- Bijlage 5.3. Documentatie wordt aangevuld met de door de bezwaarindiener aangebrachte familiefoto's van omstreeks 1947, 1963 en eind jaren 1960 - begin 1970 en een ongedateerde foto van de blokstal.
- In het inhoudelijk dossier zal toegevoegd worden dat de huidige deur van de klompenmakerswoning naar verluidt een oudere vervangt, en dat de sierluiken in de jaren 1980 naar verluidt werden geplaatst. De deur als erfgoedelement zal in het ministerieel besluit anders geformuleerd worden; de sierluiken zullen in het ministerieel besluit geschrapt worden.
- De decoratieve betekenis van het ronde venster in de zijgevel van de klompenmakerswoning zal in het inhoudelijk dossier en het ministerieel besluit benadrukt worden.
- In het inhoudelijk dossier zal nog explicieter genoteerd worden dat de verbouwing van de blokstal binnen het bestaande volume gebeurde. De getuigenis van Frans De Kimpe van september 2012 over de deur genoteerd in de voetnoot in het inhoudelijk dossier, zal geschrapt worden.
- In het inhoudelijk dossier zal aangevuld worden dat de trap in de blokstal en de handpomp in het lagere werkhuis naar verluidt jongere toevoegingen zijn. In het ministerieel besluit zullen de trap en de handpomp niet meer als erfgoedelementen opgenomen worden.
- In het inhoudelijk dossier, het ministerieel besluit en bijlage 2. Fotoregistratie wordt de beschrijving van de rookoven aangepast. Het herstel van de beschadigde puntgeveltop zal in de beheersdoelstellingen (artikel 3) wel als aanbeveling worden opgenomen.
- De omschrijving van het erfgoedrelict zal in artikel 1 van het ministerieel besluit gewijzigd worden in 'voormalige klompenmakerij De Kimpe, omvattende het ensemble van blokstal, rookoven, vroegere klompenmakerswoning, deels verhard erf met lindeboom en zone voor houtopslag'. Deze omschrijving zal ook aangepast worden in de voorbladen van alle bijlagen.

- Op initiatief van het agentschap Onroerend Erfgoed werd de bijlage 2. Fotoregistratie bij het ministerieel besluit geactualiseerd. De foto's van 10 juli 2017 werden verplaatst naar bijlage 5.3. Documentatie bij het inhoudelijk dossier.